Ч. 91 (13.989). Львів, неділя 7. квітня 1935. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічне 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Десятиліття Товариства Опіки над Українськими Емігрантами.

Десять літ тому повстала у Львові установа, що своїм завданням поклала опікуватися тими, яких доля примушує шукати кращих умов життя на чужині. Тією установою було Т-во Опіки над Українськими Емігрантами.

Підсумки праці Товариства за тих десять літ вказані: 62.000 справ, що їх полагодили бюра Товариства, часопис „Український Емігрант", який подає вірні еміграційні інформації й остерігає перед ошуканцями, філії і мужі довіря по всіх важніших еміграційних осередках, віднайдення неодного пропавшого члена на чужині — ось важніші осяги тієї суспільно-громадянської праці, яку Т-во Опіки над Українськими Емігрантами виконувало й виконує по нинішню хвилину.

Для вшанування десятиліття своєї діяльности скликує Управа Т-ва Ювилейні Загальні Збори, які відбудуться у вівторок дня 23. квітня в год. 6. попол. у власній домівці при вул. Вишневецьких ч. 4.

Ранком цього самого дня в год. 8. відправить в катедральному Храмі св. Юра поминальне богослуження за померших членів Товариства і в намірені розкинутої по цілому світі української еміграції Преосв. о. Никита Будка.

Голодовий тиф у Яворівщині.

Нас повідомляють з достовірного джерела, що голодова ситуація в яворівському повіті надалі грізна і в останньому тижні погіршилася ще настільки, що в охоплених голодом селах вибух голодовий тиф. Так м. і. у селі Бруxналь занотовано 16 випадків цього тифу.

Прегарний почин.

Відчинення першого курсу сіль-господ. інструкторок при Союзі Українок.

Виконуючи постанови Українського Жіночого Конгресу та цьогорічного Зїзду Союзу Українок відчинив Головний Виділ Союзу Українок у своїй домівці при вул. Сикстуській 44 у Львові свій перший курс для сільсько-господарських інструкторок, що скінчивши курс, мають вести сіль.-госп. організацію у рямках організації С. У.

На цей перший курс зголосилося повне число передбачених курсанток, а відкрила його при участи делегатів наших господарсько-економічних та кооперативних установ заст. голови СУ п. **Олена Шепарович**, вказуючи на значіння цього курсу, що має виховати на селах нові кадри свідомих господинь-громадянок та дякуючи Сільському Господареві, Центросоюзові й Маслосоюзові за допомогу у влаштуванні курсу. З черги говорили, відмічуючи значіння сіль.-госп. організації жінок та першої кадри їх організаторок інж. **д-р Храпливий** (Сільський Господар), **інж. Творидло** (Центросоюз), **інж. Палій** (Маслосоюз) та управителька курсу **д-р Харитя Кононенко**. Всі промовці бажали курсові повних успіхів.

На курсі викладають такі пані: Е. Храплива, пос. М. Рудницька, д-р Кононенко, О. Шепарович, О. Боровська, д-р Парфанович, І. Гаврищак, І. Павликовська, І. Гургула, С. Мельникова та О. Лiщинська, крім цього ряд сіль.-госп. фахівців-мужчин.

На курс може СУ прийняти ще 5 курсанток. Оплата за курс 60 зол. міс. з повним удержанням. Курс відбуватиметься щодня вранці й пополудні в домівці „Труду", Ринок 39 і триватиме 3 місяці. (а)

Торговельний договір Франції та Бельгії.

БРЮСЕЛЬ, 6. 4. ПАТ. Нині приїхала тут французька господарська делеґація з мін. Маршандо. Приїзд делеґації спричинили наслідки девальвації бельг. франка, що загрожували митній системі у Франції. Бо тепер продають у Франції бельгійські товари багато дешевше як три тижні тому в Бельгії, коли вони тільки вийшли з фабрики. Франція хоче найти таку розвязку, що була би корисна для обох сторін. Мін. Маршандо заявив, що девальвація бельг. франка перечеркнула французьку оборонну митну систему та що Франція буде присилувана придумати відповідні оборонні засоби.

ПАРИЖ, 6. 4. ПАТ. Мін. Маршандо вернувся з Брюсель та заявив, що є зовсім вдоволений із ходу розмов, в яких оба уряди устійнили деякий торговельний договір.

Міністер повідомить про проект того договору завтра на засіданні ради міністрів.

Німеччина щиро хоче миру?

ДАНЦІҐ, 6. 4. ПАТ. Премієр Ґерінґ промовляючи на передвиборчім вічу м. ін. говорив: „Коли ви у неділю підете до виборчих урн, памятайте, що треба ствердити перед світом, що Данціґ завсіди буде німецький і націонал-соціялістичний. Найважніше не те, чи організаційно приналежний він до Німеччини, а важне те, чи він у дусі німецький. Світ колись зрозуміє, що годі йти проти законів природи. Канцлер Гітлер не зломить слова, яке дав другому народові. Може ще колись і Франція зрозуміє, що Німеччина хоче миритися. Коли Франція так дуже дбає про мир, то міністер Ляваль не потребує їхати до Москви. Може висісти в Берліні для справи, яка йому така важна. Нема сумніву, що Німеччина щиро хоче миру. Наш вожд порозумівся з Польщею та тим доказав, що істнує шлях практичної мирної політики. Оба народи зввязані зі собою справою вдержання миру і Німеччина є щирим і совісним партнером. Ми не дамо себе нічим спровокувати і домагаємося того від противників".

Дальше підкреслив ген. Ґерінґ, що теж польська меншина в Данціґу не може жалуватися на нац.-соціялістичний режім.

В. Британія не змінить своєї рішучої і сильної політики.

ЛЬОНДОН, 6. 4. ПАТ. Мін. Іден вернувся до Льондону вчора в год. 8.43 вечері. Журналістам заявив на двірці: Наша подорож була дійсно корисна. Про це ніхто не сумнівається, подібно як про величезні труднощі теперішнього европейського положення. Ці труднощі можна перемогти, але під умовиною, що кожний нарід відограє свою ролю. Наша роля — заявив мін. Іден — продовжувати отверту, рішучу і сильну закордонну політику, яка опирається на Лізі Націй і збірній системі миру.

Протижидівські заворушення в Букарешті.

БУКАРЕШТ, 6. 4. ПАТ. На медичнім факультеті університету знову зачалися протижидівські заворушення. Університетська влада домагається помочі від поліції.

Військовий союз Франції, Совітів і Чехословаччини.

Львів, 6. квітня 1935.

Після шуму, що його викликувала подорож англійських міністрів, прийшла розмірна тишина. Все тепер ніби вичікує конференції трьох західних великодержав — Франції, Англії й Італії — у Стрезі, яка відбудеться уже 15. ц. м. Але песимістична заява самого Мусолінія, що буде тій конференції проводити, каже сумніватися, чи вийдуть міністри з палати на острівці Боромео з мінами тріюмфаторів-творців тривкого мира в Европі, загроженій війною. Мало теж даних на те, щоб там, у Стрезі, всі три названі великодержави прийняли на себе однакові обовязання вдержувати істнуючий стан в усіх частинах Европи, іншими словами, мало є даних на те, щоб і Франція і Англія і Італія підписались на проектованих пактах: наддунайському і східному, не зважаючи на становище Німеччини і Польщі. Бо не підлягає вже сумнівові, що вся подорож обох міністрів Вел. Британії, спершу Саймона і Ідена до Берліна, пізніше самого Ідена до Москви, Варшави та Праги, в нічому не змінила дотогочасного становища всіх заінтересованих держав до проекту згаданих пактів. Себто, що і Німеччина і Польща відмовляються покласти свій підпис під отими пактами, головно пактом східним, зважаючи, що істнуючі нинішні двосторонні пакти між Німеччиною і Росією та між Польщею і Росією з одного боку і Німеччиною з другого — в достаточний спосіб ґарантують мир.

Зрештою, мотиви не грають ролі. Фактом є, що після відмови Німеччини і Польщі можливі такі дві дороги: 1) або вдасться винайти таку форму східного пакту, яка фактично позбавить його всякого практичного значіння та під якою підпишуться всі держави, отже й Німеччина і Польща, або 2) східний пакт підпишуть Франція, Совіти і Чехословаччина, себто це не буде ніяка „колективна ґарантія безпеки", лише просто військовий союз тих трьох держав. В першому випадку побіділоб становище, що не слід повторяти помилки з 1914. р. — з окруженням Німеччини, яке наче автоматично змушує Німеччину старатись той перстень силою прорвати. В другому випадку це булаб перемога всіх антинімецьких і антигітлерівських міжнародних елемен-

тів, перемога ненависти до нинішнього німецького режіму й ідеольогії націонал-соціялізму та остраху перед німецькою відродженою силою. Фактично це булаб перемога тези, що лише збройна сила може втримати нинішний територіяльно-політичний стан Европи перед наступом ревізіонізму і що для противаги тому ревізіонізмові треба обєднювати всіх, хто тільки зголоситься, відсуваючи на бік всякі моральні чи ідеольогічні огляди.

Чи прийде до створення нового післявоєнного три-союзу — Франції, Совітів і Чехословаччини — до якого певно приступить ще Литва, Румунія і Туреччина — це сьогодні центральне міжнароднє питання. Воно настільки актуальне, що має бути вирішене вже цього місяця, у квітні 1935. р. Пруть на це Совіти, пре Чехословаччина, пруть всі ті французи, яких на смерть перелякало проголошення в Німеччині повороту до великої постійної реґуляції армії на суші, морі і повітрі з усіми родами зброї. Здається, що реалізації такого союзу у великій мірі сприяє зріст протинімецьких настроїв в Анґлії, яка через те, сама не анґажуючись активно у східному пакті, не висуває поважних застережень, колиб його зліфсновала собі Франція в якійнебудь формі. Здається теж, що керманич французької закордонної політики Ляваль, який спершу не квапився реалізувати діло, розпочате його попередником пок. Барту, та виказував далекойдучу стриманість супроти совітського кандидата на союзника, — нині, під натиском німецького збросння і манії переслідування своїх земляків не може довше відкладати рішення і мабуть під кінець цього місяця, підчас своїх відвідин у Москві, те рішення оформить — своїм підписом на франко-совітському пакті. Вправді ще чуємо про те, що чимало тверезих французів перестерігає перед союзом з большевиками, як тією Харибдою, за яку попадеться французький корабель виминаючи німецьку Сцилю, однак справді це відокремлені голоси, і треба хіба подивляти, що при тій шаленій орґанізаційній роботі совітської пропаґанди, при тих величезних сумах, які йдуть на перекуплювання французької прилюдної опінії, іствує ще так багато громадян, які не піддаються ніяким суґестіям.

В той спосіб слід бути приготованим, що вже в найближчому часі світ буде поставлений перед доконаний факт франко-совітсько-чеського військового союзу. Повстане тоді нова ситуація, тим характеристична, що *в Европі почне зарисовуватися вперше виразна лінія поміж двома таборами: просовітським і протисовітським.* Повстане бльок держав, які свої інтереси на життя і смерть звяжуть з іствуванням Совітів в їхніх теперішніх державних границях, но і очевидно льоґічно дбатимуть за те, щоб свому союзникові не причиняти ніяких турбот ані на зовнішньому ані внутрішньому терені. *Буде це гасло до заходів творити противагу у новому бльоку держав — протисовітському.* Буде це теж початок карколомного експерименту — чи можна на довгу мету підтримувати центр і джерело большевизму назовні й одночасно поборювати большевизм у себе внутрі? Буде це безумовно початок періоду повного несподіванок і потрясень.

Оформлення військового союзу Франції, Совітів і Чехословаччини, (Румунії, Туреччини і т. д.), це безперечно буде великий успіх совітської дипльоматії. А проте це буде хрестик на ідеї комуністичної експанзії, на ідеї світової комуністичної революції, це буде удар для всього ідейного засновку большевизму. Одночасно, це буде провокація всіх тих сил, які вважають большевизм і совітську єдину неподільну Росію нещастям своїм і цілої Европи. Щойно тоді почнеться явна і славна орґанізація всіх протисовітських сил у всьому світі. Тому зовсім несправжні голоси паніки у звязку з неделеким завершенням франко-совітських союзницьких плянів. Кожна акція викликує реакцію — і треба лише готовитись до тієї реакції.

В Австрії не було італійських дезертирів.

Австрійські урядові круги з найбільшим обуренням протестують проти поширюваних у цілому світі вісток про те, що Австрія видала Італії дезертирів з південного Тиролю, які як німці не хотіли їхати з італійським відділом до Абісинії і втікли на територію Австрії, після чого їх італійська влада розстріляла. Як виходить з урядового комунікату, на австрійській території не було взагалі ніяких італійських дезертирів, тому й не може бути ніякої мови про їх видачу італійській владі. Такі явно неправдиві вісти поширюють вороги теперішнього австрійського уряду, щоб тільки підірвати до нього довіря широких кругів австрійського населення.

Закарпаття.

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ РУСИ.

Недавно керманич уряду для земельної реформи в Ужгороді в. радник інж. Ірковський мав реферат на тему: „Земельна реформа на Підк. Руси". Із його реферату подаємо отсе:

По світовій війні у 22 державах в Европі переведено земельну реформу, а також у чсл. державі. На основі закону на Підкарпатті треба було між селянством розділити 415.000 кат. угрів землі на 104-ох панських маєтках. Ці маєтки лежать у катастрах 231 сіл. З назначеного простору землі до розділу звільнено 64.000 кат. угрів.

До кінця 1934 року розділено 100.000 кат. угрів між селянами у 200 селах. Із земельної реформи користало 30.000 родин, що представляє найменше 135.000 душ, які живуть у 250 селах і на ріжних кольоніях. Землею наділено 6.000 безземельних по 2 і пів кат. угрів і 24.000 дрібних газдів по 4—6 кат. угрів; кольоністи дістали 282 приділів на 11-ох кольоніях у розмірі 8.000 кат. угрів. Окрім цього розділено 20 більших посілостей. Останкові (збиткові) маєтки розділено у 16 випадках до 3.414 кат. угрів. Більші простори землі (до 15.000 кат. уг.) приділено селам на пасовиска, 15.000 к. уг. приділено на цілі державні і краєві (край дістав 309 к. уг.). Під будівлі розділено 2.600 парцель у 60 катастрах.

У відсотках по національности користало із земельної реформи: українців (русинів) 86 відс., мадярів 10 відс., чехословаків 1.5 відс., жидів 1.4 відс., німців 1.0 відс., ріжні 0.1 відс.

(Це, здається, не є статистика розділеної землі?)

Окрім того приділено значну скількість парцель школам, війську, товариствам спортовим, науковим, гуманітарним і кооперативним.

Найбільше землі забрано від спілки „Латориця", бо 62.000 кат. угрів; з цього розділено дотепер 49.000 к. уг.

У близькій майбутности уряд розділить 56.000 кат. угрів, які лежать у 250-ти катастрах. З огляду на те, що на Підк. Руси число населення зростає, треба буде дальші частини землі взяти й між селянством розділити, що може настати аж тоді, коли вже ті призначені 56.000 к. у. будуть розділені, що потреває 5 літ. Пізніше прийде черга на ті землі, які творять лісові комплекси, а рівночасно велику частину розділять із держ. лісів. Колиб на П. Руси перевели комасацію, тоді при кожних 100.000 к. уг. заощадять 4.000 к. угрів.

Небавком треба буде списати ті землі державні, церковні, громадські, урбаріяльні та приватні, які стоять облогом і не дають ніякої користи. З таких земель для земельної реформи лиш на долах можна би зискати ще дальших 30.000 кат. угрів, але на це треба ухвалити новий закон.

РУСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ В УЖГОРОДІ.

Дня 28. червня 1930 р. відбулися в Ужгороді установчі збори „Руського Національного Музею". Статут музею одобрило міністерство внутрішних справ 17. червня 1931 р., але формально доручило це одобрення щойно в лютім цього року.

Маючи формально одобрений статут у руках тимчасова управа „Руського Національного Музею" постановила на своїм засіданні дня [illegible] III. ц. р. познайомити нашу публику ширше з дотеперішньою діяльністю, а також з головними постановами своїх статутів.

Досі до музею вплинуло понад 100 цінних предметів, важні літературні рукописи, етноґрафічні матеріяли, стародруки, між ними Острожська біблія з р. 1581 з приписками нашого полеміста Михайла Оросвеговського, цінні золоті наушниці з часів скитської культури (100 літ перед Хр.), виорані в Буштині ще перед війною на так званім „Кровавім полі", цінна хустська кераміка та цінні мальовила на склі з Требушан, а також звідти старі ікони. Тепер повинна би піти ширша праця провідних органів Музею для збільшення його експонатів та відповідного їх приміщення.

УЖГОРОД ДІСТАЄ НОВОГО ПОСАДНИКА.

Після іменування ужгородського посадника (старости) К. Грабара ґубернатором на його місце до ужгородського маґістрату прийде Е. Дудаш, верх. комісар фін. дирекції. Цими днями ґубернатор К. Грабар зрезиґнує з посту старости і тому прийде до нових виборів, у яких буде вибраний Е. Дудаш. Українці надіються, що Е. Дудаш як староста головного міста в своїм уряді буде наскрізь обективний і не дасть себе затягнути до служби для москвофільського напрямку.

ЗАСТАНОВЛЕННЯ „НАШОГО КАРПАТОРУССКОГО ГОЛОСУ".

Краєвий уряд в Ужгороді заборонив видавництво „Нашого Карпаторусского Голосу" на 6 місяців. Завішений на 6 місяців часопис — це відомий москвофільський щоденник, що його видавав д-р Фенцик за гроші консуляту одної сусідньої держави. „Н. К. Г." мав за ціль розсаджувати не тільки народовецький український рух на Закарпатті, але й розторощувати всяку творчу працю, яка зміцнювала чсл. республику чи то внутрі, чи назовні.

Меморіял про зброєння Німеччини.

ПАРИЖ, ПАТ. У міністерстві закордонних справ працюють над меморіялом, який французький уряд перешле Лізі Націй вслід за своєю нотою з протестом проти заведення загальної військової служби в Німеччині і нарушення версальського трактату.

У Парижі поставились прихильно до телеграми британського уряду, щоб текст цього меморіялу розглянули наперед у Стрезі. Французькі політичні кола сподіваються, що текст меморіялу не заважить на майбутніх переговорах з Німеччиною.

600 міліонів на зброєння.

БУКАРЕШТ, 6. 5. ПАТ. Румунський уряд склав у парляменті проєкт закону, який уповажнює підписати з фабриками Сколи умову на доставу гармат і муніції для румунської армії за суму 600 міліонів чеських корон. Умовини нового договору будуть корисніші, бо ціни впали на 15 проц. Цей договір заступить давнішу умову з фабриками Сколи зперед пяти років.

Новий ґубернатор Мемеля.

КЕНІҐСБЕРҐ, 6. 4. ПАТ. „Пройсіше Цайтунґ" повідомляючи про номінацію Курканаускаса на ґубернатора Мемеля, сподівається, що політичний курс зміниться та домагається ревізії процесу мемельських німців та відкликати наказ, суперечні з мемельським статутом.

—o—

Австралія зміцнює пристані.

Зі столиці Австралії Кенбері надійшли вістки, що уряд рішив зміцнити твердині вздовж побережа. В першу чергу будуватимуть твердині в портах Сідней, Нюкестль і Дарвін. Тяжкі далекострільні гармати, призначені до тих портів, замовив австралійський уряд в Анґлії.

За кращі методи праці і співпраці.

(Наради міської споживчої кооперації.) (Докінчення.)

Ми подали вчора зміст рефератів, що їх виголошено на краєвій нараді міської кооперації 6. в. м. у салі львівської „Бесіди". Сьогодні подаємо коротко хід дискусії, яка вивязалась після рефератів і дотичила методики праці міських споживчих кооператив і їхньої співпраці з Нар. Торговлею.

Дир. Майхрович (Долина) виступив проти кредиту Н. Т., бо кооперативи в легкий спосіб приходять до товарів і їх у свою чергу розборговують.

Пос. З. Пеленський. Праця по містах важка, бо міщани зарозумілий. Треба приєднувати членів. Велике значіння має показ товарів, виказування якостевої ріжниці. Думка, щоби місяць вересень призначити місяцем міської кооперації щаслива.

Д-р І. Коберський. Міське населення не думає по кооперативному. В „Кооп. Родині" треба поміщувати матеріял не тільки для села, але і для міста. Пекарні „Зол. Колос" і „Якір" повинні перебрати Нар. Торговля і Маслосоюз та відповідно зреформувати. Боргувати не треба давати місячникам (які місячно платять). Можливо, що готівкові торги будуть з початку менші, але вони знову зростуть. Зразком може бути „Зоря" на Богданівці. Знесення кредиту треба виготовити. (Відтак промовець пропонує зміни деяких проектованих резолюцій).

Інсп. Стерчюк. Слабі кооперативи на зїзді не заступлені. Їх треба міцніше притягнути до співпраці. Крамарів треба теоретично і практично перешколювати. Підчас кооп. свят менше паради а більше праці. Від них треба брати готівкову кавцію. Конкурсові змагання (щось як С. Госп.), в улаштовуванні крамниць, у зєднуванні членів і готівкових торгах. Висилати відпоручників до слабших кооператив, збирати замовлення.

Фірчук (Яворів). Як торгує місто, це слідне в Яворові. 7 крамниць у місті мало 10.000 зол. обороту, а 30 крамниць у повіті — 12.000 обороту. Потрібні анкети по містах, але висилати туди нових людей. Товари з українською етикетою висовувати на I. плян. Місячникам залишити обмежений кредит. Коли неточні, то тоді його відібрати. Наші промисловці не повинні конкурувати. Яворів затруднює 24 службовиків. Заведено серед них примусову ощадність по 5 зол. міс. поки не осягнуть 500 зол. і це є кавція.

Проф. Бобяк (Бережани). Спиняється довше над справами кооперативи „Н. Дім" у Бережанах. Там впроваджено щадничі книжочки на забезпечення кредиту. Торги з членами. Треба звертати увагу на особистий інтерес, а не на патріотизм. Добре булоб завести збірні посилки товар. Провінція хоче бути краще в курсі діл Нар. Т., тому треба їй дати більше місця у Надз. Раді.

О. Бандера (Стрий). Міські кооп. не дбали за централю, а централя за міські кооперативи. В Н. Раді Н. Т. більше місць представникам м. к. коштом сільських кооператив. Вигляд місь. кооператив треба зуніфікувати. У справах кредиту і конкуренції треба співпрацювати з приватними. (Подібне видвигнув пізніше інсп. Стерчюк).

Майхрович (Долина). Рішучо припинити борги. Підтримувати культурні установи в міру спроможности.

Інж. Павликовський закінчив дискусію ширшим розглядом слушних і неслушних завваг. Членів треба зєднувати, але тих, що хочуть цікавитися кооперативою, купувати в неї, а не мертві душі. Конче потрібне дошколювання міських кооператорів. Важна річ — буджети. Кредит постепенно треба ліквідувати. Потрібна пропаганда. Н. Т. і РСУК визначать час і спосіб переведення свят міської кооперації. „Кооп. Родину" — як слушно завважено — треба пристосувати теж до міського читача. Достава автом трудна і дорога (шляхи дуже погані!). Датки на культурні цілі з надвишок. Хоч ситуація з міською кооперацією не світла, то всетаки до війни було м. к. 18, по війні 3, в 1931 р. — 53, а тепер кругло 100.

Г. Салевич (Богданівка) завважує, що червень — мертвий місяць і кепський для кооп. свят.

Відтак д-р Коберський почав реферувати резолюції. Після відповідних змін принято їх як вправні для дальшої праці. Подаємо їх тут у цілости.

I. Впродовж року 1935 обовязана кожна М. К. збільшити число своїх членів бодай на половину дотеперішнього числа.

II. Всі МК обовязані впродовж року 1935 розвести таку сильну акцію стягання боргів, щоби по році сума боргів кожної МК поменшилася бодай на половину і тому нарада взиває всі МК припинити продажу товарів на борг, не виключаючи т. зв. місячників, а коли це неможливе відразу, то йти до тої цілі постепенно так, щоби до року кредитова продаж була цілком зліквідована, та щоби нових конт не відкривати.

III. Зібрані постановляють вернутися до Рочдельської засади признавання членам-покупцям, що купують за готівку, товарових зворотів.

IV. Зібрані постановляють, щоби кожна МК бодай раз у місяць улаштувала у свойому місті пропагандивну імпрезу, як: відчит, показ продуктів кооперативних і взагалі рідного промислу, тощо, для поширення і вщіплення кооперативної ідеї.

V. Кожна МК має приєднати до кооперативної праці — особливо для пропаганди — місцеву молодь, а передовсім дівчат.

VI. Для переведення в життя ухвал VII. Краєвого Кооперативного Зізду з 29. червня 1932. всі МК обовязані стати членами НТ з відповідною кількістю уділів та в той спосіб скріпити себе і свій організаційно-торговельний осередок.

VII. Всі МК обовязані все своє запотребування в кольоніяльно-споживчих товарах покривати виключно у своїй централі, то є „Народній Торговлі", — з уваги, що НТ має якостево добрий товар і що ціни НТ є нормальні.

VIII. Всі МК обовязані вдержувати не тільки постійні торговельні звязки з НТ, але також мають як найчастіше зноситися з НТ у справах організаційних і виховно-пропагандивних.

IX. Беручи на увагу число міських споживчих кооператив, обєднаних в НТ, уважає, що дотеперішнє число представників МК у проводі НТ, як централі споживчої кооперації, є мінімальне. Тому зібрані висказують побажання, щоби міродайні круги взяли це на увагу та допустили більше представників МК до завідуючих органів НТ, то є Надзірної Ради, та Контрольної Комісії, аби в цей спосіб тісніше звязати міські кооперативи з їх централею і навпаки.

Після приняття резолюцій **дир. Лазорко** подякував присутним і зачинив нараду. Тривала вона більше шістьох годин.

Проблєма німецького трансферу.*)

Від Редакції. Цю ціну статтю відступив автор нашому берлінському кореспондентові, д-рові Кузелі, для оголошення в „Ділі".

Після повного обезцінення своєї валюти з причини інфляції ввійшла Німеччина в 1924 р. знову в круг країв із сталою валютою. Хоча величезні воєнні й післявоєнні страти порушили німецьке господарство в самих його основах, всеж таки вдалося сповнити найважніші передумовини впорядкованих відносин: удержати в рівновазі державний буджет і платничий білянс. Буджет можливо було вирівняти власними силами. Зате платничий білянс можна було зрівноважити лише при допомозі заграничних кредитів, а не при помочі надвишки з заграничної торгівлі.

Причиною того були в першу чергу ті невиносимі репараційні заплати, що їх фатальні наслідки пізнала якслід заграниця, на жаль, щойно підчас теперішньої світової кризи. Заграниця уділяла охоче кредити, сподіючись повороту впорядкованих міжнародніх, господарських зносин і надіючись на здібність Німеччини до акції. Внаслідок цього задовження Німеччини заграницею виросло від 1924 до 1930 р. до незвичайно високої суми, що виносила **поверх 25 міліярдів** марок**). До того треба було затягнути довги на такі високі відсотки, що значно перевищали передвоєнні. З біжучих доходів господарства неможливо було їх постійно покривати. Тодішній і теперішній президент Райхсбанку д-р Шахт, що є тепер теж міністром господарства, остерігав ще завчасу переконуючо і край і заграницю перед небезпеками цих заграничних кредитів. Він вказував на те, що народнє господарство не може опиратися стало на кредиті та що мусить вкінці колись прийти остаточний розрахунок.

Тому що заграничний капітал напливав до Німеччини незвичайно обильно, могла вона переводити трансфер наложених на неї репараційних виплат, а крім цього можливо було ще нагромаджувати значні валютові резерви. Заграничні уряди-вірителі доходили від 1924 р. заплат своїх репараційних претенсій цією дорогою: заграничні банки та приватні капіталісти давали німецьким приватним і заграничним підприємствам і установам валютові кредити. Ці підприємства та й установи діставали від Райхсбанку, що до нього доплививали за це переходово девізи, рівновартність у марках. З другої сторони стягав німецький уряд при помочі податків з усього господарства репараційну суму в марках, відкуповував за це від Райхсбанку відповідну скількість девіз і пересилав їх репараційним вірителям. При таких відносинах міг репараційний агент сконстатувати зовсім легко в своїх звідомленнях беззакидне функціонування пляну Доза. Даремно звертав Райхсбанк кількаразово увагу на суперечність цієї системи та протестував проти її продовження. Звіт міжнародньої комісії знавців, що радили в 1931 р. у Базилеї, представив ясно правдивий стан річей у світі, очевидно... запізно. На підставі чисел німецького платничого білянсу виразно ствердили, що Німеччина не осягнула по кінець 1930 р. ніякої надвишки з заграничної торгівлі, а згідно з висловленими замірами в пляні Доза тільки такими надвишками мали сплачувати репарації. Таким чином репараційні вірителі одержували в дійсности висилані міліярди від своїх власних горожан і від громадян інших держав. Замість заплатити політичний довг, перемінили його лише на торговельне задовження.

Уже в 1931 р. оправдалися німецькі осторогм. Тоді не лише перестала заграниця уділяти Німеччині дальші кредити, але й вірителі почали відкликувати з Німеччини свої капітали в такім розмірі, що ставив до платничої спроможности німецького господарства вимоги не до ви-

*) Трансфер — переведення заплати за границю.

**) До цієї суми ми не зарахували інших заграничних грошевих інвестицій у Німеччині.

конання. Ніякий край не устоявсяб перед таким домаганням, а Німеччина, виснажена війною й репараціями, не могла цього майже ніяк подолати. Вонаж всетаки платила надіючись, що зможе здержати рун*) аж до останньої можливости. Одначе незадовго показалось, що одиноким виходом із цієї ситуації є плянове унормування заграничних виплат. Це проявилось головно в знаних особливих умовах відносно відложення речинця платности, в напруженій господарці девізами й у строгому обнятті по можності всіх заграничних валют. Пізніше мусіло примусове господарювання девізами постійно загострюватись, щоб охоронити німецьку валюту від катастрофи. Німецьких труднощів не треба тому пояснювати собі хибною політикою емісійного банку, вони були наслідком надмірного задовження за границею, що його спричинила війна та репарації. Усунення цих труднощів є передумовою розвязки трансферної проблеми.

Заграничні довги можна вкінці-кінців заплатити лише товарами або послугами. В інтересі своїх вірителів вичерпала Німеччина майже зовсім засіб золота й девіз і то не лише Райхсбанку й інших банків, але теж і приватних осіб. Щоби без захитання валюти могли слідувати дальші виплати, необхідним було осягнення незвичайно активного торговельного білянсу. В 1931 і 1932 рр. пробувала Німеччина, згідно з засадами клясичної валютової теорії, так дуже обнизити рівень своїх цін і через те збільшити свій вивіз до тої міри, щоби можна було перевести, як лиш мога, великий трансфер. Переведена в тих цілях фінансова політика була гостра та безоглядна аж до останніх меж. Надзвичайна комісія, що її скликав у грудні 1931 банк для міжнародніх виплат на підставі § 119 пляну Юнга, признала цю фінансову політику за безприкладну. Всеж таки ця дефляційна політика не дописала й не мала виглядів тому, що природне вирівнання світового господарства вже значно затратилося. Навіть Англія потерпіла через дефляційну політику невдачу, хоч вона була визначила собі відносно скромне завдання. Труднощі, що їх приходилось побороти Німеччині, були без порівнання більші, бо тут йшло просто про непонятне завдання.

Торговельний білянс, що був перед війною на 1 і пів міліярда марок річно пасивний, мав тепер бути нагло на таку саму суму активний. Пробуючи забратися до виконання цього завдання стратило німецьке господарство основи своєї реальности, цілі господарські галузі, передовсім сільське господарство, ниділи, число безробітних зростало з місяця на місяць, аж вкінці кожний третій працездатний найшовся між відворотом від такої політики і... большевизмом. Найтрагічніше в цьому розвитку подій було те, що стан німецького трансферу ні на дрібку не поправився. Під цим оглядом наступило навіть погіршення. Чим більше німецькі подешевілі товари напирали на заграничні ринки, тим сильніше замикали інші держави свої границі перед німецьким ввозом. Багато країв обнижувало вартість своєї валюти і в той спосіб демпінгом випереджували інших. Деінде й так уже високі охоронні мита ставали прогібітивними, ще інші заводили замість цього сталі контингенти. Проти цих останніх не поможе ніяка знижка цін, навіть коли ціна спаде аж до зера. Саме контингент є найкращим доказом, що німецької трансферної проблеми не можна розвязати при допомозі дефляції. Тому націонал-соціялістичний уряд поступив зовсім консеквентно, коли скоро й енергійно відступив від такої політики.

У Німеччині та поза нею не бракує теж проектів, щоби шукати помочі в девалюації. На нерозсудливість таких думок, що не узглядняють зовсім психіки тих, що щадять, не треба зовсім вказувати напр. у Франції, передовій країні золотого бльоку. Німеччинаж має ще особливі протиаргументи, що виключають можливість користати з девалюації. Колиб наслідком девалюації зростав вивіз, то все одно перешкодить цьому контингент і інші торговельні перепони та ціла акція не вдасться так, як це сталось із дефляційною політикою. До цього прийшов би ще зріст цін ввозових товарів, що не лишалось би без сліду, коли йде про загальний рівень цін і заплат. Таким чином у висліді стан девіз Німеччини й її здібність до трансферу радше погіршилася би замість поліпшитися. Нова девалюація привелаб до нових забурень не лише в самій Німеччині, але й взагалі у цілому світовому господарстві. Тому німецький уряд відкидає всякі подібні проекти щодо девалюації й постановив задержати сталу валюту.

Чим дальше поступала світова криза, тим значніше погіршувався автоматично стан німецького трансферу. Сильна вивозова надвижка з 1931. р. спала скоро в двох наступних роках тому, що німецький вивіз натрапляв на щораз то сильніші торговельні обмеження й на зростаючу конкуренцію країв, які обнизили вартість своєї валюти. Серед таких умовин мусів німецький уряд проголосити в червні 1933. р. частинну мораторію трансферу. Він зважився на цей крок майже тоді, коли не було вже ніякої іншої можливости й коли на рахунок первісних заграничних довгів було вже заплачено майже 11 міліярдів марок. Вже після кількох місяців виявилось, що неможливо оминути загострення постанов щодо мораторії. Значна частина країв — і то саме найважніших для осягнення вивозової надвишки — відповіли на це поступовання Німеччини, до якого примусили її невідрадні обставини, клерінговими зарядженнями, щоби за свої купони одержати заплату. Досвід показав, що таке поступовання веде невідкличною до ще більшого зменшення торговельних заграничних зносин. При майже цілковитім вичерпанні своїх девізових запасів мусіла Німеччина пристосовувати свій ввіз до змінених обставин.

Так прийшов т. зв. „новий плян“, що його попереджував короткий період девізових репартицій. Є очевидним, що „новий плян“ наложив на Німеччину дуже гострі обмеження. Рівночасно діткнув він теж дійміючо ті краї, що з них спроваджувала Німеччина товари. Отже обидві сторони заінтересовані в тому, щоб його чим скорше злагіднити. Одначе це вможливлює лише упрощення трансферової проблеми, що в принципі може наступити двома шляхами. Або заграниця збільшить ввіз німецьких товарів, або наступлять значні полекші в тягарах, що випливають із задовження Німеччини за границею. Тому, що перша можливість суперечилаб інтересам заграничного промислу, а друга булаб не на руку заграничним капіталістам, практичне розвязання цієї квестії мусить лежати якнебудь посередині. На всякий випадок Німеччина признає тепер як і перед тим свої довжні зобовязання й є готова зробити все, що в її силах. Одначе суть трансферної проблеми така, що не дається її розвязати лише доброю волею одної сторони платити. Складна розвязка цього питання є тільки тоді до подумання, коли й інші держави сповнять те, що до них належить.

Д-р Франц Дерінг,
директор Райхсбанку — Берлін.

*) Масовий відбір грошей, складених у банку, спричинений побоюванням банкротства.

Довіря Українській Парляментарній Репрезентації.

Заява Повітового Нар. Комітету в Дрогобичі.

Повіт. Нар. Комітет у Дрогобичі на свому засіданні дня 16. березня ц. р., вислухавши звіту з нарад Краєвого Нар. Комітету, рішив одноголосно висловити своє повне довіря Українській Парл. Репрезентації і Проводові УНДО.

Над якими справами радитимуть у Стрезі.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Мусоліні надіслав до англ. міністерства закорд. справ пропозицію, щоб конференція у Стрезі розглянула такі справи: 1) Устійнила становище трьох держав супроти односторонного рішення Німеччини, яка внеможливлює міжнародню співпрацю. Три великодержави повинні узгіднити свою тактику перед надзвичайним засіданням Ради Ліґи. 2) Створила спільний фронт великих держав з метою здійснення льондонського пляну з 3. лютого ц. р. притягнувши до цієї акції теж інші заінтересовані держави. 3) Обговорила справу незалежности Австрії і знайшла засоби вдержати цілість австрійської держави. 4) Розглянула можливість ревізії мирових договорів з Австрією, Мадярщиною і Болгарією.

РИМ, ПАТ. Мусоліні прилетів літаком до Форлі, звідкіля відїхав до Рокка деля Камінате на кількаденний відпочинок перед конференцією у Стрезі. Політичні кола звертають увагу, що Мусоліні перед кожною міжнародньою конференцією відпочиває кілька днів і тоді підготовляється до нарад з представниками інших держав.

Справжні відносини у Мексику.

НЮ ЙОРК, (Вл. кор.) Товариство Північно-Американських Ґазет вислало недавно свого представника до Мексика для перевірки тамошніх умовин. Тепер цей кореспондент, С. Л. А. Маршал, подає свої звідомлення. Досі появилися три статті. У першій каже Маршал, що в Мексику справді переслідують католицьку віру. Всі ґуберватори, крім одного, йдуть рука в руку з федеральним урядом. Церкви позамикані і вірних карають за спробу молитися у замкнених церквах. Релігійність між населенням зросла до небувалих розмірів. В кожній фабриці робітники ставлять престоли на місце збурених престолів по церквах. На запит, чи не бояться поліції, відповідають: „Хай поліція прийде й спробує їх забрати“.

Виховання по школах пішло в безбожницькому напрямку. Дітвору учать, що Бога нема, людина є найвищим паном над собою. Водночас учать дітей, що вийшли із діточих садків, про полові справи. Показують їм образки нагих людей та кажуть: „Це природа“. Учителі вогидують духовенство по школах. Загалом пробують увести соціялістичні методи навчання, але, що це значить, ніхто не має ясного поняття. Шкільні підручники щойно друкують; вони написані в безбожницькому дусі.

Чи в Мексику запанували большевики? — Теоретично так. Протолошують там большевицькі доктрини, але в практиці це виглядає інакше. Це тому так, що уряд хоче йти на руку всемогучим робітничим юніям і послугується їхньою тактикою в агітації, але у практиці большевицьких діячів нераз замикається до арешту. З цього виходить дволичність теперішнього режіму: Говорять одне, роблять що іншого.

Присилайте передплату!

Наступ китайських комуністів припинений.

ШАНГАЙ 6. 4. ПАТ. Офіційний комунікат каже, що урядовим військам удалось припинити наступ комуністів у провінції Квей-Чав. Червоні відділи відступили на схід. Тому минула небезпека, що китайські комуністи захоплять місто Квей-Янг.

Дальша кольонізація Криму жидами.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.). Жидівська телеграфічна агенція приносить таку вістку з Москви: Совітський уряд проголосив створення нової жидівської автономної округи в Криմі, де веде кольонізацію жидами американський жидівський „Зєдинений Комітет Роселення". Є це вже пята автономна жидівська округа в Совітському Союзі. Нова частина буде називатися Ларіндорф у честь недавно померлого Урі Ларіна, совітського жидівського провідника. Округа складається з 50 колгоспів.

Уряд забирає пакунки пересилані через Торґгосп в Рос'ю.

НЮ ЙОРК. (Вл. кор.) Бездротна телеграма до „Ню Йорк Таймса" каже, що державний уряд контролі припинив дозвіл висилки пакунків з харчами та матеріялами до німецьких земляків і приятелів у Совітській Росії. Німецький уряд раніше дав був дозвіл кожному свому громадянинові висилати допомогу до Росії в пакунках вартости до 50 марок, кажучи, що можна їх посилати через організацію Торґсін. Тепер виявилося, що пакунки з Німеччини конфіскували в Росії і передавали совітським урядовцям в округах, навіщених голодом. Що більше: Тих, для яких пакунок був призначений, підозрівали, що вони мають звязки із закордоном і совітська влада їх карала. Отже німецька добродійність виходила ще на шкоду їх землякам під Совітами. Німці вислали великі кількости німецьких виробів і продуктів в околицю над Волгою.

Арештували засудженого на 263 роки вязниці

ДАЛЬМАС, (Стейт Тексас), 6. 4. ПАТ. Біля Борту арештували Гамільтона, відомого під прізвищем „суспільний ворог" ч. 1." Гамільтона, що допустився багато грабіжницьких нападів, пошукували суди 6-х північно-західних стейтів і засудили на загальну кару 263 роки вязниці. Замкнули його були в вязниці у 1933. р., та він утік у січні 1934. р., при чому вбив одного сторожа. У квітні Гамільтона знову арештували та засудили на смерть. Три місяці опісля Гамільтон знову втік із вязниці. У лютому ц. р. вломився до арсеналу в Бомонті й забрав вісім крісів і кілька тисяч набоїв. Тепер Гамільтона відставили під сильною ескортою до вязниці.

Ревматизм є недугою холодної і вогкої пори року.

З весною, коли повітря все ще є досить холодне і часто пересичене вогкістю, збільшуються ревматичні недомагання. У нашому малосонячному і багатому в опади кліматі, найчастіше докучає ревма мязнів, яку спричинює звичайно або перестуда через натлі, раптові зміни погоди, або теж через невідповідні мешканеві умовини. Часто трапляється, що огнища недуги льокуються в мязнях крижів (постріл), а часами ці болі даються відчувати щораз в іншому місці. Лікування ревматичних терпінь вимагає раціональної і дбайливої курації, при чому треба перестерігати дієту. Лікарські досвіди виказали, що у лікуванні цих схорінь є вказані саліцинові препарати, які у сполуці зі солями літу осягнули сильно зміцнений вплив. Одним з таких протиревматичних засобів є таблетки Тоґаль. Уживаємо їх в артретизмі, ревмі та подаґрі. Тоґаль успокоює болі і приносить полекші. Таблетки Тоґаль уживаємо теж при грипі, перестуді, болях нервів і голови.

ІДЕН У ЛІЖКУ.

ЛЬОНДОН, 6. 3. ПАТ. На припоручення лікаря льорд Іден остався нині рано в ліжку. В льондонських колах зазначують, що британський уряд вважає конференцію в Стрезі подією першорядної ваги. Досі не постановили хто буде заступати В. Британію в Стрезі.

БОЛГАРСЬКИЙ МІНІСТЕР У ВАРШАВІ.

ВАРШАВА, 6. 4. ПАТ. У неділю приїздить до Варшави болгарський міністер освіти Радев. Побуде 3 дні, потім поїде до Кракова.

САБОТАЖ.

ДЕБЛІН, 6. 4. ПАТ. На значному просторі графства Корк невідомі люди поперетинали телеграфічні дроти та попідрізували тел. стовпи. Залізнича сполука наслідком того була довгий час перервана, а цілі околиці зовсім ізольовані. Комунікація між Корком і Дебліном відбувається бічними шляхами. В звязку з саботажем арештували багато осіб членів „синіх сорочок". Мета саботажу неясна.

Д-Р ЕВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ. 42

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

(Докінчення.)

В яких відносинах були наші проурядові посли до Баденія, зілюстрував факт, поданий в короткім часі потім, як він став премієром, віденською газетою „Deutsches Volksblatt". В опозиції до Баденія станули в парляменті антисеміти під проводом Люеґера. При першому голосуванні, яке відбулося у опірній між ними, хоч зовсім неесенціональній справі, руські посли уважали за відповідне здержатися від голосування. Це так розлютило Баденія, що він прикликав до себе в парляменті на салі Барвінського, Мандичевського й Вахнянина і висказав їм доволі голосно, так, що могли це чути інші посли, своє невдоволення словами: Wy durnie, ja was wszystkich porozpędzam. Згаданим послам були ті слова дуже прикрі і вони простували це в „Deutsches Volksblatt-i"! Однаке редакція тої ґазети додала при спростуванні, що це подали їй віродостойні особи з парляментарних кругів, які при цьому були і це чули. Значить, що наші парляментарні представники були просто льокаями Баденія і він поводився з ними як з льокаями. І чи від таких послів можна було ждати, щоб вони виступили проти нього й упімнулися за кривди народу?

Про галицькі вибори помістила гостру статтю д-ра І. Франка віденська „Zeit"; та стаття зробила у Відні більше враження, як усі наші посли в парляменті. При буджетовій дебаті прийшло до полеміки між Романчуком і Вахнянином, з яких перший виступив проти Баденія і його програми, а другий боронив його. Був це деморалізуючий вид. Кпила собі з нього не лише віденська, але навіть польська преса, яка писала про це під наголовком „Duet profesorów".

Бадені був паном ситуації у Відні, а рівночасно став його брат Станислав краєвим маршалком у Галичині і був ним з короткою перервою понад 25 літ. Була це амбітна людина і він відограв в історії краю значну ролю. Був він теж енерґійний, та не брутальний, як Казимир і був від нього спосібніший. Проявляв свою енерґію і в управі краєвого виділу і в веденні сойму, хоч не йшов за далеко і не ломив реґуляміну навіть у часах української обструкції, якої ще дожив і яку тяжко йому приходилося переходити. Був безперечно найспосібніший і найенерґічніший з усіх краєвих маршалків і як патріот та правдивий польський державний муж віддав польській справі великі прислуги. Не був приятелем русинів, за якого його мали деякі, особливо між поляками, та як розумна людина і політик розумів, що не прислужиться польській справі той, хто пропасть між поляками й русинами поширює до крайности. І тому в своїй поведінці був більш уміркований, як інші польські політики, та — що найважніше — не схилявся ніколи до піддтримування москвофілів і остерігав перед цим поляків та не приложив ніколи руки до виграваня їх проти українців. Орґій польсько-московського єднання з передвоєнних часів він не дожив. Серед русинів лишив память може одинокого польського політика, з яким відносини були ще сяк-так можливі. Та це не загодило ані на крихту того тяжкого проклону, який від цілого руського народу висить над сумною памятю Казимира Баденія.

Всі ті виборчі події мусіли знайти відгомін у міжнаціональних відносинах в краю в усіх напрямках, взірвати взаємини між русинами й поляками на всіх полях, передовсім взаємини товариські. Відчув я це також і на своїй канцелярії, проти котрої поляки уладили правдивий бойкот. Та якось пережив це щасливо. Скінчилася особиста приязнь між поляками й русинами там, де вона ще досі була. В Жидавечі зірвали русини всі відносини зі старостою Ґалецьким і між іншими зірвав з ними звязки також старенький місцевий парох о. Лукавецький, людина дуже симпатична і всіми загально люблена. З часом стало Ґалецькому жаль тих взаємин і він шукав за посередниками, які би їх наново навязали. Тої місії піднявся повітовий інжинір Малецький, поляк, також стара людина, цікавий для нас тим, що будучи родом з Росії, в молодих своїх роках побирав науки в Петербурзі і там особисто познайомився з Тарасом Шевченком. Він вибрався до о. Лукавецького і старався намовити його, як міг, щоб він Ґалецькому простив і з ним погодився. О. Лукавецький був невблаганий, тому Малецький ужив останнього арґументу:

— Ależ, księże kanoniku, Chrystus przebaczył łotrowi!

— Nie jestem Chrystusem i łotrowi nie przebaczę! — була відповідь о. Лукавецького і при ній стояв він уже аж до смерти.

*

Від Ред.: На цьому вриваються споминки пок. Е. Олесницького. Докінчити їх не довозила йому передчасна смерть. — Незалежно від цих споминів Редакція „Діла" має ще в себе щоденник Покійного з часу світової війни (рр. 1914—1917), який покищо не надається до публікації.

Слідство проти Василя Вишиваного?

ПАРИЖ, 6. 4. 11. ПАТ. Слідчий суддя рішив вести слідство проти колишнього архикнязя Вільгельма Габсбурґа (Вишиваного), замешкалого у Парижі, вмішаного у процес за обмани своєї приятельки Полети Куйби.

Цю вістку подаємо з журналістичного обовязку на відповідальність ПАТ-а.

Хто зложить на дар „Просвіті“ — облекшить її важкі завдання.

Колбі думає, що Німеччина шукає розправи на Сході.

НЮ ЙОРК, 22-го березня. (Вл. кор.) Бейнбрідж Колбі, кол. секретар стейту в кабінеті президента Вудро Вільсона, висловився перед представниками преси, що — на його думку — Німеччина приготовляє свою армію не на поборювання Заходу, але Сходу. „Японія натискає на Росію із Сходу — казав Колбі — а недавня німецька енунціяція каже, що вона мріє про експанзію не на Заході, а на Сході. Це значить, що ключа до розвязки сензаційних подій треба шукати в Росії“.

Для Америки дораджує Колбі таку поведінку: Треба берегтися всякого вмішування в теперішнє положення, навіть урядово не висловлювати ніякої думки, бо це може спричинити ще більшу метушню.

Від 2600 літ перший чужий володар у Японії.

ЛЬОНДОН, 6. 4. ПАТ. Із Токія повідомляють, що цісар Манджу-Ко, Кань Те, приїхав нині до Японії, подорожуючи з Дайрену японським панцирником. Цісар Кань-Те це перший із чужих володарів, які колинебудь ступили на японську землю, від хвилини, коли тому 2.600 літ оснувано теперішню династію японських цісарів. У Йокогамі, куди приїхав цісар Манджурії, ждав на нього князь Чічібу, брат цісаря Японії. Як вїздив до пристані, японська фльота, 70 кораблів, привитала цісаря сальвами. У Токіо на двірці ждав на монарха заприязненої держави цісар Японії з почотом. Після привитання оба монархи відїхали величавою каритою вулицями міста до палати Акасака, яку призначили цісареві на резиденцію. Місто святочно удекороване прапорами обох союзних держав.

———o———

НОВИНКИ

— **Хто перший відвідає український маґазин** взуття „Такт“, Львів, Ринок 43, де також на замовлення виконують всі шевські роботи солідно, дешево й скоро — даю 2% на Рідну Школу. 1132 7-10

— **На свята** найдешевше джерело закупна першої якости **вудженини і мяса,** волового, телячого, вепрового в нововідкритих мясарських склепах **„Центросоюзу“** при вул. **Личаківській ч. 50 і Жовківській ч. 175.** Замовлення приймають крамниці або телефоном 289-27. Для крамниць гуртом відповідний рабат. 1235

— **Европі загрожу катастрофа від землетрусів.** Багато европейських ґеольоґів заявило, що в найближчих роках навістять цілу Европу великі землетруси. Головно середущій Европі, отже таким чином і нашій країні, загрожує неминуча загибіль. Потрясення мають бути такі сильні, що з усіх міст та сіл не залишиться „камінь на камені“. Гіркі думки про це жахливе майбутнє найкраще осолоджувати цукорками „Фортуни Нової“. 1166

— **Марійське Товаристо Пань у Стрию** повідомляє про те, що в четвер 11. квітня в год. 8.30 рано, відправиться в міській церкві заходом того товариства Поминальне Богослуження за упокій душі колишньої заступниці голови і діяльної членки Олени Гендзінської. 1230

— **Великдень іде!** Народні звичаї загибають, впроваджуємо чужину, своє гарне забуваємо, зате чужі беруть наше за своє і чваняться. Одним із найкращих звичаїв є хороводи, що їх виводить молодь на Великдень — а які дуже надаються на концерти і народні свята через цілий рік — замість чужих балетів. На Жіночому Конгресі в Станиславові ягілки найбільше подобалися. Впроваджуймо їх навіть там, де їх досі не грали! Підручник ягілок (гагілок, гаївок) з нотами на сопран і альт і словами замовляти у д-ра Бариляка Олександра, Львів, Театинська 31, пересилаючи переказом зол. 2, себто за книжку зол. 1.80 і на порто 20 сот. — В книгарні по зол. 1.80 — Спішіть, бо книжка вже вичерпується! 1231

— **Порадня прання.** Мин. тижня відкрила фірма Шіхт-Левер А-С. порадні прання у Станиславові при вул. Казимирівській ч. 3, в Тернополі, Ринок 33, в Самборі при вул. Коперника 4 і в Стрию при вул. Собіського ріг Голуховського. Такі станиці, які вже давніше відкрито на терені цілої Польщі, стрінулися з великим признанням Вп. Господинь. Порадні є чинні щодня, крім неділь і свят, безперервно від 9. рано до 7. вечір. У порадні даються **безплатно вказівки**, як треба прати біля біле кольорове, вовну, шовки і т. д. Пані, які бажають скористати з Порадні, можуть принести зі собою дрібну штуку і випрати її на місці. Треба тільки принести пачку Радіону, бо в Порадні Радіону не продається. Отже запрошуємо **Шіхт-Левер А. С.**

— **Подружжа двох українців з міліонерками.** Цього року двох наших львівських земляків оженилось із двома американками-міліонерками. Коли один із журналістів спитав їх, чому завдячують свій успіх, вони відповіли, що молоді американки звернули передовсім увагу на їх спортові мужеські сорочки. Сорочки ці, готові і на міру, з першорядних матеріялів фірми „ЕМКА“ куплені в Коопер. „Пласт“, Сикстуська 29, або у Стефанії Монцібович, вул. Хмільовського 15. 213 2-2

— **Концерт Іванни Шмериковської-Приймової** відбудеться 10. квітня у великій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка, вул. Шашкевича, год. 8.15 веч. Пісні з ріжних епох дадуть концертантці можність виказати її музичне уміння та почуття стилю. В програмі збуджують велике зацікавлення пісні Ст. Туркевич-Лісовської. Композиторка належить до модерної школи. На перший плян вибивається у неї створення відповідного настрою. Звукові краски віддають зміст слова. Дальше атракційною точкою концерту будуть лемківські пісні у новій гармонізації В. Барвінського (фортепян та скрипка). Білети скорше до набуття у Союзнім Базарі.

— **Реферат про пок. В. Липинського для чужинців.** В католицькому „Лео-Ґезельшафт“ у Відні виголосив 3. ц. м. доц. д-р Вол. Залозецький реферат під наг. „Вячеслав Липинський, український теоретик клясократичного руху“.

— **Контроля приватних шкіл.** Міністерство освіти вияснює, що фінансова господарка усіх приватних фахових шкіл, які дістають в якійнебудь формі підмогу від держави, підлягає контролі шкільних кураторій.

— **До відома тих, що відвідують бориславський басейн.** Прогульковці, що відвідують бориславський нафтовий басейн, повинні знати, що в Бориславі є дім фондації Христіянської Громади, призначений на літню оселю, де є вигідні нічліги в ціні 20 сотиків від особи. Кожний прогульковець може користати з тих нічлігів (ліжко з чистою постелею). Зголошуватись до фондації Христ. Громади в Бориславі або до о. пар. Івана Лішинського.

— **Цікава льотерія.** Відділ Українського Центрального Комітету у Львові влаштовує льотерію. Головні виграні є такі: фортепян, Загальна Енциклопедія, образи Новаківського, Ковжуна, Дядинюка, Осінчука, Іваниці, Мороза й ін. Крім того багато ще й інших річей призначено на виграні. Деякі з річей, що є призначені на виграні, виставлені в книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок 10 (у вітрині з боку Руської вулиці.). Всіх білетів є 2000 штук. Ціна одного білету 1 золотий. Набувати їх можна: в книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок 10 та в книгарні „Рідної Школи“ у Львові, Сикстуська 20. Тягнення відбудеться дня 9. червня ц. р. в годині 17, в салі „Бесіди“, при вулиці Рутовського 22, у Львові. Чистий дохід з льотерії призначений на добродійні цілі еміґрації з України.

— **30 зелених почтових скриньок** появилося у Львові для місцевої почти, розміщених у ріжних місцях міста. Листи, вкинені до тих скриньок до год. 16-ої доручать адресатам ще того самого дня. Доручуватимуть почту пополудні, а навіть вечором в усьому терені почтового уряду Львів I.

Всі зложимо „Дар Просвіті“ — всі своїми власними силами викуємо кращу долю нації.

— **Розправу проти пос. Вахнюка,** обвинуваченого дрогобицьким судом в цьому, що підбурював нарід на вічу, відложили до травня задля покликання нових відків.

— **Львівська хроніка.** В хаті при вул. Під Дубом 7 помер із нужди 31-літній безробітний Евг. Авербах, де його були з милосердя приняли. Недавно Авербах кинувся із II. поверха камениці при вул. Курковій ч. 35, та зачепився за балькон I. поверха. Опісля найшли були Авербаха затроєного в Вел. Театрі перед льожею президента. — У готелі „Ревніон“ при вул. Рутовського 26 застрілився 27-літній Йосиф Волосецький, хорий на туберкульозу. — На вул. Кадетській арештували возного Пов. Каси Ощадности Юліяна Сеника, який вкрав 8.000 зол. Він оставив був своїй жінці 7.000 зол., а сам із 1000 зол. хотів виеміґрувати до Марока. Та не мав відваги, а що гроші минались, вернувся до Львова. — В готелі „Народної Гостинниці“ застрілився 32-літній Евген Берґверк, приватний урядовець з Дрогобича, з причини браку праці. — Арештовано Яна Ставарського, Сам. Рукера і Йосифа Ґабарського за те, що кинулися на поссерункових і ставили опір при виконуванні екзекуції.

— **Завзятий сектяр.** Антін Сюкало, син селянина з околиці Замістя (Холмщина) пішов до війська. Приділили його до служби в КОП-у. Службу робив на волинському кордоні. Підчас служби почав роздумувати — як опісля зізнав — про життя та про зброю, яку дають одному чоловікові проти другого. Вернув до дому, пристав до секти адвентистів. Коли за рік покликали його на військові вправи, повідомив команду про свої релігійні переконання. Одначе на це не зважали і казали йому перед уставленим відділом вояків взяти кріс до рук. Сюкало не послухав і сказав: Хочете мене навчити убивати ближньо-

то, а я не хочу. Зробити комусь кривду то великий гріх, а що доперва убивати. Ми адвентисти придержуємось евангелія. — Тоді одержав виразний приказ взяти кріс в руку, а коли три рази відмовився, його арештували. І пересидів в тюрмі 11 місяців за невиконання приказу. А що Сюкало є також вегетеріянином, то жив лише водою і хлібом. Щож буде, як знову піде до війська на вправи? Напевно піде знову до вязниці, бо секта реформованих адвентистів не користає з тих привілеїв, що бабтисти, яких беруть лише до праці в санітарних відділах. І такий А. Сюкало стоїть проти цілого озброєного світа, сам озброєний в свою віру.

— **Десять тисяч подань на 200 опорожнених місць.** У Варшаві перейшло коло 200 міських і трамваєвих службовців на емеритуру, не хотячи погодитись на нові умовини праці. Наслідки є тепер такі, що на магістрат, трамваєві, каналізаційні та інші підприємства хлинули безконечні маси безробітних, які шукають заняття. Досі вплинуло поверх 10.000 подань, переважно осіб що не мають відповідних кваліфікацій.

— **З Польщі.** В кількох місцевостях виленського воєвідства шириться плямистий тиф. — В Бугу під селом Шостаки виловлено тіло коло 30-літного мужчини, якого хтось убив і кинув до ріки. — У Варшаві помер композитор і оперовий диригент Еміль Млинарський.

— **Славяни множаться.** Французька статистика затривожена упадком романської раси. Стверджено, що з початком 19-го століття норманські народи творили третину европейського населення. З кожним десятиліттям це відношення зміняється в її некористь і в 1960 р. норманські народи будуть тільки пятою частиною народів Европи. Так само з ґерманськими народами, що перед війною творили 33 проц. населення Европи. За 25 літ спадуть до 26 проц. Зате обчислення французьких статистиків ставлять дуже корисні гороскопи для народів славянських. Число славян зростає постійно і за 25 літ вони будуть творити половину мешканців цілої Европи.

— **Клопіт з кораблем.** Колишній найбільший німецький корабель „Фатер", що після війни припав як добича Злуч. Державам (його купила корабельна лінія Юнайтед Стейтс Лайнс із зміненою назвою „Леваетен"), вислужив уже свої літа і піде на спочинок. Був це дорогий корабель, бо сама перерібка коштувала 8 міл. дол., а ще й так він не виплачувався. На його місце будує Юнайтед Стейтс Лайнс інший корабель, коштом 10 міліонів. Тому, що будова такого корабля в чужих варстатах коштувалаб лише 6 міл. дол., уряд Злуч. Держав має доплатити 4 міл. дол. від себе, коби лише затримати будову в Америці. „Леваетен" стоїть тепер у пристані в Гобокен і чекає своєї долі. Його хотіли перебудувати ще раз на найновіший лад, але кошти показались завеликі, а подорожні не хотіли їздити ним з давним способом будови.

— **Замерз богатий жебрак.** В брамі одного дому в Любліні знайшли тіло людини, що вмерла з зимна. Показалося, що це знаний в місті жебрак Огурек, який жебрав головно на передмістю. Носив плащ, зшиваний зі шматків найріжнородніших матерій. А що латки були нашивані на латках, то плащ приймав щораз більші розміри. Звертало загальну увагу, що Огурек ніколи з тим плащем не розлучався і пильнував його як ока в голові. Після його смерти загадка вияснилася. Плащ попорено і знайдено в ньому поважну готівку 8.000 зол., зашитих в ріжних місцях. Це була його ощадність з цілого життя.

— **Ріжні вістки.** Німецький уряд покликав 3000 австрійських робітників-металістів для праці на фабриках для виробництва зброї. — Союз власників готелів у Швайцарії звернувся до адміністрації залізниць з проханням увести знижку тарифу для туристів на весняний сезон. — У бібліотеці американського вашингтонського конгресу (парляменту) відкрили виставу рукописів фільософа Маймоніда. — Почали праці над безпосередньою телефонічною комунікацією між Францією й Америкою; досі ця комунікація йде через Англію. — У Будапешті страйкує 4000 шевців, домагаючись підвищення цін. — Бельгійська поліція сконфіскувала 360 кільо золота, які віз один літак з Франції до Бельгії кажучи, що везуть золото до державного банку.

— **ЗАПЕРТЯ.** Славні лікарі спеціялісти посвідчають, що з ділання природної гіркої води **FRANCISZKA-JÓZEFA** під кожним оглядом вдоволені.

ДИВОГЛЯДИ.

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ ПРИВІТ.

Берлінський кореспондент льозанського органу „Ревю" розмовляв довго на балю преси з Ґеббельсом. „Чи правда — спитав швайцарський журналіст — що Гітлер, коли до нього звертаються з привітом „Гайль Гітлер!" також відповідає: „Гайль Гітлер!"? — Правда — відповів Ґеббельс — бо „Гайль Гітлер!" стало вже загально-німецьким привітом і Гітлер уживає його як усі інші.

ЩО КОШТУЄ УКРАЇНСЬКИЙ БОРЩ?

Читаємо у большевицьких „Ізвестіях" з 30. березня: „Совітські літнища приготовляються живо до літнього сезону. В Ялті, Сухумі, Хості і Пятигорську відчиняють зразкові ресторани. Ціни знижені у порівнанні до минулого року, але таки недоступні для пересічного громадянина. Так звичайний оселедець з ґарніром коштує 3 рублі, український борщ 3 р. 50 к., ковбаски з капустою 4 рублі".

З кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА": „БОЖОК ПІВДЕННИХ ВОД" і „ЛЕДІ ЛЮ".

Перша фільма сензаційного змісту. Іде про суперництво двох моряків за першенство на морі та в успіхах до дівчини. Головні ролі грають Рікард Арлен і Фей Рей.

„Леді Лю" — це друга фільма з оригінальною Мі Вест. Зміст доволі цікавий, має кілька добрих моментів. Можна подивляти головну акторку: чи не одинока, що не дбає про свою „лінію".

(ст.)

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ДМИТРО КАТАМАЙ,

колишній поручник УСС., підполковник Дієвої Армії УНР. і етапний комендант Українського Леґіону в Відні, помер 2. квітня 1935 р. у Відні в 48. році життя. Похорон відбудеться з каплиці заг. шпиталю на центральний цвинтар 8. квітня. Заупокійне богослуження відправиться 9. квітня в 8. год. рано в церкві св. Варвари.

Покійний, скінчивши учительську семинарію, був співробітником „Громадського Голосу". В 1933 р. оснував і редаґував „Ілюстровану Україну". Одночасно присвятив усі свої сили організації УСС. У визвольних змаганнях Покійний як підполковник дієвої армії УНР. брав активну участь. З польського концентраційного табору утік до Відня, де проживав до останніх днів з праці рук в одній з українських книгарень Відня. В. Й. П.!

—o—

Дописи.

ЛЬВІВ.

Ремісниче молодь — Шевченкові. Дня 31. березня н. р. юнацтво рем.-пром. бурси у Львові вшанувало у чит. „Просвіти" на Личакові память Шевченка доволі вдатним концертом. Під звуки „Заповіту" виступив на естраду п. Кишка і палким словом схарактеризував величну постать поета. Слідували пісні, декламації і мандоліновий секстет бурсаків; заслуговувала на увагу деклямація Іваськевича. Окремі точки заняли чельове й віолінове сольо Рибчина, при акомпаніяменті п. О. Гнатишакової. Концерт закінчено національним гимном, який підняло однодушно все ремісниче юнацтво, що вщерть виповнило салю. Також і старше громадянство явилося на концерті доволі численно, так, що цей виступ ремісничого юнацтва приходиться занотувати як один з кращих і симпатичніших.

Загальні збори чит. „Просвіти" в Голоску Великім. В мин. неділю (31. ІІІ. н. р.) відбулися звичайні загальні збори читальні „Просвіти" в Голоску Великім біля Львова. Громадяни Голоска Вел. вибудували в минулому році прекрасну читальняну домівку. Вибудувати домівку в нинішніх тяжких часах річ нелегка, тимбільше, коли зачинається з нічого. Але голощани не зачинали з нічого, вони мали те, що найважніше для кожного діла: Запал і посвяту. Найбідніші складали датки по 50 і 100 зол.! Всю роботу при будові виконували безкорисно самі члени читальні. Трохи гроша допозичили і так придбали власну хату. І оце вперше у новій домівці відбулися загальні збори. На зборах говорили про дальшу працю. Тепер — був голос — треба насправді працювати по просвітянськи, бо дотепер найважніше було вибудувати хату. Загальні збори вибрали новий виділ з п. Гошівським як головою. Ще в цьому році в літі читальня в Голоску Великім святкуватиме посвячення своєї домівки.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Антін Лотоцький: БУЛО КОЛИСЬ НА УКРАЇНІ. Історичні оповідання. Частина перша: Найдавніші часи. Львів 1934. Накладом Видавництва „Наш Приятель". Стор. 52, ф. 8°.

Антін Лотоцький: БУЛО КОЛИСЬ НА УКРАЇНІ. Історичні оповідання. Частина друга: Великокняжа доба. Львів 1935. Накладом Видавництва „Наш Приятель". Стор. 84, ф. 8°. Вінєту й ілюстрації до обох книжочок зладив Петро Андрусів.

о. Михайло Дороцький: 1) В ЦЕРКВАХ БЛАГОСЛОВІТЬ ГОСПОДА. Стор. 16, ф. 16°.

2) **„РАДУЙСЯ ЖИВОТОНОСНИЙ ХРЕСТЕ"** Ст. 32. ф. 16°. Накладом В-ва ЧСВВ. у Жовкві.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, квітень 1935. Р. VIII. ч. 4. — Зміст: На окраю днів: К. Мацієвич: Один з етапів аграрної революції в Україні. К. Коберський: Передумова справжнього відродження. А. Жук: Вклади в кредитових кооперативах Польщі в 1930—34 рр. С. Г. Серікова справа. Хроніка. В. Тотоміянц: Кооперація в Греції. Підготовча акція проти української кооперації в Румунії. С. Бородаєвський: Збіжевий монополь в ЧСР і кооперація. Господарська хроніка. Додаток: І. Витанович. Володимир Навроцький (1847—1882), перший український статистик-економіст в Галичині.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. Львів, 1. квітня 1935. Р. IV. Ч. 7. Зміст: Чи українське суспільство цікавиться школою (з приводу евуляції куратора Л. Ш. О.). Юрій Горліс-Горський: Лекція політграмоти (фейлетон). Світлана Золотнівщини. Рідна Школа у львівській Духовній Академії. Лев Ясінчук. Народній учитель у новій повісті. Д-р Іван Раковський головою Наукового Т-ва ім. Шевченка. Дорість Рідної Школи: Дорість у практиці. Ігор Лоський: Недільні школи в Полтаві на початку 60-х років мин. ст. Т. Мопюк: Декілька завваг до реформи нар. освіти в Австрії. Сенатор Новак про незавидну долю учителя. Хомяк Михайло: Конечність фізичного виховання. З життя Рідної Школи. Бібліографія. Ріжні вісти.

ГОСПОДАРСЬКО КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, неділя 31. березня 1935. Р. XV. Ч. 13.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, орган Українського Сокільства. Львів, квітень 1935. Р. VIII. Ч. 4.

ГУРТУЙМОСЯ, трьохмісячний журнал військового-громадської думки. Прага січень—лютий—березень 1935 р. Р. І. (VII) Ч. 1. (XIII).

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ, часопис Союзу Українського Сокільства за кордоном. Прага, березень 1935. Р. II. Ч. 3.

СВІТ ДИТИНИ. Львів квітень 1935. Р. XVI. Ч. 8.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО, ілюстрований журнал української молоді. Львів, квітень 1935. Р. III. Ч. 4.

SLOVANSKY PREHLED. Praha, brezen 1935. R. XXVII. C. 3.

PŁOMYK, tygodnik dla dzieci i młodzieży. Warszawa, 1. kwietnia 1935. R. 19. Nr. 30.

PŁOMYCZEK, tygodnik dla młodszych dzieci. Warszawa, 1. kwietnia 1935. R. 19. Nr. 30.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 7. IV. год. 3·30 веч. „Переносини“.

Неділя, 7. IV. год. 7·30 веч. „Небожеська комедія“.

Понеділок, 8. IV. год. 7·30 веч. „Чужа дитина“. Вистав „Хвилі“.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 7. IV. год. 7·30 веч. „Подружний четв“.

Понеділок, 8. IV. год. 7·30 веч. „Подружний четв“.

Кіна.

АДРІЯ: „Поза мурами монастиря“ та додаток.
АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія“.
АТЛЯНТИК: „Московські ночі“.
ВАНДА: „Брат дівмола“, „Білий шлях“.
ҐРАЖИНА: „Вероніка“ (Фр. Ґаль).
КАСИНО: „Весела вдова“ оперетка Легара (в Мор. Шевалє та Мекдональд).
КОЛІСЕЙ: „Гвіски та долари“ та ревія.
КОПЕРНИК: „Клеопатра“ та найновіший тижневик.
МАРУСЕНЬКА: „Божок південних вод“, „Леді Лю“.
МІРАЖ: „Танець кохання“, „Чи Люпина то дівчина“.
МУЗА: „Весняна парада“ (Фр. Ґаль).
ПАКС: „Історія душі“, Тижн. ПАТ-а.
ПАЛЯС: „Антко - поліцмайстер“ (Дима).
ПАН: „Кохання Фрайляйн Доктор“, „Створена до цілування“.
РАЙ: „Каріока“.
СВІТ: „Мікі Мавс“, „Новочасний Робінзон Крузо“.
СОНЦЕ: „Прощання зі зброєю“ та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Весела Зузанна“ та ревія Передсвяточні усм хи“.
УТІХА: „Віва Віля!“ та ревія.
ХИМЕРА: „Чотирьох джентельменів“ і Бастер Кітон.

Закордонне радіо.

Неділя, 7. квітня 1935.

Відень (506,8) 11·45 Симф концерт, 13·00 Музика цього світа, 15·45 Югосл. камер. музика, 19·20 Форт. ресіталь, **Братислава** (298,8) 20·40 „Вовкулак“ оп. Конрадія, **Прага** (470,2) 11·00 Квартет, 12·15 **Париж** (1648) 19·00 Радіоцирк, 20·00 „Метр Вольфрам“ оп. Раєра, **Берлін** (19·00 Музика, 19·15 Лотиська музика, 20·30 Іоланта“ оп. Чайковського, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·30 Перли югосл. нар. пісень, 20·00 Оп. музика, **Кельн** (455,9) 12·30 Діт. хор, 17·30 Музика, 19·00 „Фіделіо“ оп. Бетовена, **Ляйпціг** (382,2) 11·30 Кантата Баха „Майн Гот ві данґ, ах данґе“, 17·30 Нім., італ. і рос. пісні (Кадерле бас), **Мінхен** (405,4) 10·35 Форт. твори, 13·00 Муз. поранок, 17·50 Квінтет ф-моль Брамса, 20·00 П'ятьсот літ розр. музики, **Будапешт** (550,5) 15·00 Скрипка, 20·00 Вок. концерт, 21·30 Концерт, **Мілянo** (368,6) 17·00 Концерт, **Рим** (420,8) 20·45 „Блакитний мазур“ оп. Легара.

Понеділок, 8. квітня 1935.

Відень (506,8) 17·40 Солісти, 19·50 Муз. змів, 21·40 Дас Кляґенде Лід (сп. симф. орх.), **Братислава** (298,8) 17·10 Спів, **Мор. Острава** (260,5) 19·15 Пісні, 21·15 Танк. музика, **Прага** (470,2) 12·35, 15·55 Сальон. орх., **Париж** (1648) 20·55 Віольончеля, форт., 21·40 Швайц. мельодії, **Берлін** (356,7) 20·20 Музика, 22·30 Концерт, **Гамбург** (331,9) 18·25 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, **Кельн** (455,9) 16·00 Спів (Шігер-Ґен сопр.) 20·40, Староіт. муз., сп., **Ляйпціг** (382,2) 20·10 Ляйпціґські композитори, **Мінхен** (405,4) 21·10 Вок. концерт, 22·30 Шубертові твори, **Будапешт** (550,5) 17·30 Сальон. муз., 19·20 Дует на тароґато, **Мілянo** (368,6) 11·30, 19·00 Легка музика, 22·00 Камер. муз., **Рим** (420,8) 17·30 Квартето ді Рома, 22·00 Танк. муз.

Львівське радіо.

Неділя, 7. квітня 1935.

9·00 Ранішня авд. 11·30 Богослуження муз. і пісні в гр. пл., 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·05 Сільвa рерум, театр. репертуар, 14·00 Найгарніша гр. пл., 15·00 Нар. обрядовий рік (квітень) із муз. ілюстрацією, 15·12 Огляд ринків рільних продуктів, 15·35 Гр. пл., 15·45 Що треба знати про плекання ростин, 16·00 Концерт солістів (муз. спів), 17·00 Концерт сальон. музики, 17·35 „Нора“ оповідання для ст. дітей, 17·50 Культ. щоденного життя: „Спортовець“, 18·00 Популярні вальси з гр. пл., 18·20 Концерт підльвівських нар. хорів, 18·45 Життя молоді, 19·08 Муз. мозаїка з гр. пл. 19·45 Серед мазурських озер, 20·00 Починаємо сезон коп. мяча, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Льожа Глум., 21·30 Що читати, 21·45, Гр. пл., 22·00 Спорт. вістки, 22·02 Реклям. концерт, 22·15 Симф. концерт (муз. сп.), 23·05 Боксерські фінали.

Понеділок, 8. квітня 1935.

6·30 Ранішня авд., 7·50 Практ. вказівки 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 Німецька опера з гр. пл., 12·45 Вказівки для молодих матерей. Виправа немовлятка, 12·53 Полудн. денник, 13·05 Солісти (муз., сп.), 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 16·05 Концерт сальон.-джез. орхестри, 16·30 Лекція нім. мови, 17·45 Бандровська - Турська з гр. пл., 17·00 Вже прилетіли птахи, 17·15 Заг. польська резерва, 18·00 Фільм. огляд 18·10 Арії та пісні в супр. форт., 18·25 Сусп. хвилинка, 18·30 Авд. для мол. дітей: І ми маємо голос перед мікрофоном (рецитація віршиків), 18·45 Легка музика з гр. пл., 19·15 Як живе Люд. Дім, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Авд. з Вильна, 20·00 „Що було би, колиб“ концерт нездійснених мрій, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Симф. концерт, 22·00 Реклям концерт, 22·15 Сальон. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·27—5·29 зол.

Нім. марка 1·95—2·05, фр. франки 34·80—35·05, шв. франки 171·50—172·00, фунти стерлінги 25·40—25·70, австр. шілінги 98·00—99·50, чеські корони 21·60—21·90, рум. леви 32·50—34·00, лїри 43·50—44·50.

Золото: Долари 8·93—9·03, Франки фр. 34·20—34·50, Дукати 81·70—82·30, Корони 36·30—36·80, Рублі 46·00—47·50, 1 гр. 5·92·44.

Срібло: Корони австр. 0·32, Рублі 1·40, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Г. К. З. 44·50—46·25, 5 проц. дол. Б. Г. 51·50—53·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 44·00—45·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 47·00—48·50, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—53·50, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Премівки.

Долярівки 53·00—54·50, Інвестиційні 108·00—112·00, Будівельна 45·50—47·00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 7. квітня ц. р. кооператива платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла франко магазин	2·50 зол.
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	2·25—2·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло, молоко, сметану та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 7. квітня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята	за 1 кг.	2·50 зол.
Молоді кури I. кл.	„	0·90 „
Старі „ „	„	0·75 „
Підгодов. індики „	„	1·10 „
„ індички „	„	1·30 „
Пантарки „	„	1·30 „
Молоді голуби за пару		0·50 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ОПОВІСТКИ.

Парохіяльні реколекції в церкві Успенія Пр. Д. Марії (Волоська) розпочинаються в неділю дня 7. ц. м. в год. 5 попол. В днях о. 9. 11. і 12. це є в понеділок, вівторок, четвер і пятницю початок в год. 6·30 вечором. В середу 10-го в год. 6 вечором поклони. В суботу 13-го в год. 5 попол. сповідь. В неділю 14-го Служби Божі читані в 7., 8., 9. і 12 год. Співана Служба Божа в 10 год.

Загальні Збори філії „Просвіти“ в Тернополі відбудуться в понеділок, 22 квітня 1935 р. в год. 10 передпол. у салі „Міщанського Братства“. Порядок З. З. звичайний. Виділ філії „Просвіти“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ.

Загальні Збори „СОКОЛА-БАТЬКА“

відбудуться в неділю 14. квітня 1935 р. в год. 9-ій у руханковій салі „Сокола-Батька“ при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3. Звіт з діяльности Старшини Т-ва „Сокіл-Батько“ за 1934 рік.
4. Звіт Провірної Комісії
5. Дискусія над звітами та уділення абсолюторії уст. Старшині.
6. Вибір членів Старшини та Провірної Комісії.
7. Установлення членської вкладки на 1935 рік.
8. Внески й запити.

Коли не буде комплету в означеній годині — Загальні Збори відбудуться годину пізніше, без огляду на скількість присутніх членів, з тим самим порядком нарад.

ЗА СТАРШИНУ ТОВАРИСТВА „СОКІЛ-БАТЬКО“ У ЛЬВОВІ:
інж. М. Хроновят в. р. голова. Е. Благітка в. р. справник
1232

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10.